Hoop is ergens voor werken omdat het goed is,
niet alleen omdat het een kans van slagen heeft.
Vaclav Havel

Met onze nieuwe ATK-cursisten
Een eerste lesdag? Een bezoek 'op het terrein'

Het nieuwe buurthuis "de Buurt" in de Van Schoonhovenstraat, aan het Centraal Station. Een dertigtal nieuwe ATK-cursisten. Een vooravond begin september. Dave, coördinator van Buro Aktief (Free Clinic), Sonja en Miguel, als ervaringsdeskundigen, nemen ons mee. Een tocht door de Seefhoek (2060 Antwerpen) of de Stationswijk.

Noem het een kennismaking, maar dan een ontnuchterende: wat ik eerst zag was een mengeling, een wat chaotische mengeling, van rassen en huidskleur, maar ook van huizen, sommige splinternieuw, dikwijls oude kraakpanden, vele versleten woningen van vorige eeuw, van winkels en cafés.
Sonja en Miguel vertelden wat er op die of die plek gestaan had, of gebeurd was, verhalen van 'overlast', prostitutie, drugs, dronkenschap,…

Maar nu zagen die plekken er veel properder en verlatener uit. Verbodstekens tegen alcoholgebruik, overal camera's, politiewagens. 'Tippelen' in die of die buurt,… het is grotendeels verdwenen uit de straten van Antwerpen Noord. We vernemen heel veel maatregelen tegen verslaving. De meest zichtbare zijn zeker de spuitenruilboxen en die alcohol verbodtekens.

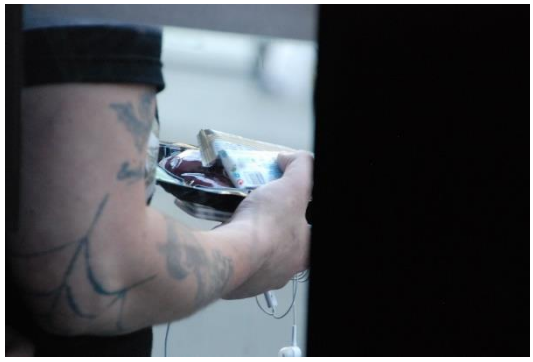

We horen verhalen over zwarte lijsten bij de banken, de eersten zijn om opgepakt, gecontroleerd of gefouilleerd te worden, een rechtssysteem dat achterop hinkt. Eruit geraken kan, uit de verslaving, maar het blijft je achtervolgen tot jaren later.

Doorheen dat verhaal van Sonja, kunnen we de kracht ontdekken van zo iemand, haar veerkracht, acht jaar na het stoppen van verslavingen, al blijft het een gevecht. En dan vertelt ze dat ze juist die verzamelplaatsen als het Coninckxplein mist, én vertelt Dave, de coördinator van Buro Aktief, dat door het wegjagen van gebruikers de interne controle en de betrokkenheid van die groep onderling verdwenen is en dat de dingen nu binnenshuis gebeuren.

De reacties van onze cursisten achteraf? Een eye opener, zelfs als je er woonde. Ieder pikt er iets anders uit. Je beleeft het. Ja, dit blijven organiseren, klinkt het volmondig!

De dag nadien hoorden we Luc Muraille van inloopcentrum De Vaart over de Sociale Kaart. Ook hij pleitte vurig om het mee te maken: een voedselbedeling, een inloopmoment, de wachtzaal van een OCMW. Want iedereen verdient respect, iedereen heeft recht op een tweede kans. Niemand veroordelen. Altijd oordelen op gedrag, nooit op de persoon. Buddy zijn, dat is tijd maken.
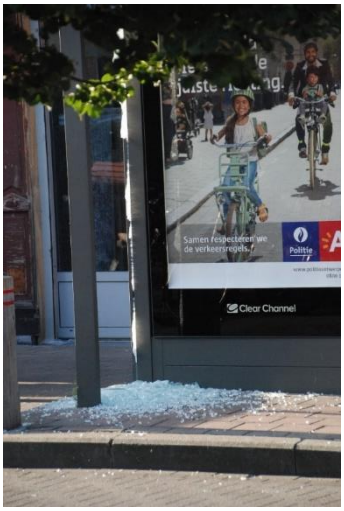
Kortom: zo'n eerste glimp op het leven van iemand die kanszoekend is, is toch welgekomen. Confronterend, maar echt verhelderend. Vooral ook omdat, zo herhaalde Luc, je er zoveel voor terug krijgt.